

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Cap. XXI. De S. Remigio Rhemensium Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

C A P. X X I.

De S. Remigio Rhemensium Archiepiscopo.

Lib. de
glo. con-
fess. c. 79.

DE S. Remigio Rhemensis Ecclesiæ (cui 70. annis præfuit) Archiepiscopo narrat Gregor. Turonen. quòd cum lues inguinaria populum primæ, id est, superioris Germaniæ deuastaret & omnes terrerentur huius luctuosæ cladis horribili auditu, Rhemensium populus ad S. Remigij sepulcrum cucurrit congruum huius mali flagitare remedium. accensis cereis lychnisque non paucis, hymnis psalmisque cœlestibus per totam excubat noctem. Mane autem facto quid adhuc precatui desit in tractatu rimatur: reperiunt enim reuelante Deo qualiter oratione præmissa adhuc maiori propugnaculo munirentur. nam, uti postea pleniùs probabo, sola oratio valdè inefficax est ad impetrandum. Assumpta igitur palla de B. Viri sepulcro componunt in modum feretri accensisque super cruces cereis atque cero feralibus, dant voces cum canticis, circumeunt urbem cum vicis, nec prætereunt vllum hospitium quod non hac circuitione cõcludant, ut nemo sit exfors benedictionis. Quid plura? quod timuerant euenit. non enim post multos dies lues iam memorata aggreditur fines huius ciuitatis. Verumtamen vsque ad eum locum accedens quo B. Viri pignus accesserat ac si constitutum cerneret terminum, intrò ingredi non modò non est ausa, sed etiam quæ in principio inuaserat huius virtutis repulsiu relinquit. An non meritò hîc congruat illud patientissimi Prophetæ Iob:

vsque

*Vsq̄ue huc venies & non procedes amplius, & hic confringes tuos
mentes fluctus tuos.* Job ca. 38.

Porro hic est ille Remigius qui primus gentem Fran-
corum ad Christum conuertit Clodouæo Geldro, adeo-
que Belgicæ nostræ prole inclyta, ipsorum rege sacro
fonte baptismatis expurgato & fidei Sacramentis initia-
to. Geldrum enim fuisse patet ex ijs quæ scribit Hinc-
marus & Greg. Turonens. in historia suæ gentis, nempe
Clodouæo ingresso ad fontem vitalem dixisse S. Remi-
gium: Mitis depone colla Sicamber. Geldros enim
olim Sicambros dictos fuisse multi constanter & pro-
babiliter admodum asserunt, & Sidonij carmine robo-
rantur;

*Sic ripa duplicis tumore fracto
Detonsus* vabalim bibat Sicamber.*

Quò etiam pertinet quod Paulus Æmilius scribit primos
Francorum circa Toxiandriam (hodie Taxandriam di-
cimus cuius caput Syluaducis est) secundos in Tungris
confedisse. Sed & Hincmarus refert Tornacum, Came-
racum, aliasque Belgicæ Prouinciæ partes Sicambros
occupasse in ijsque sub Clodione & Merouæo regibus
vixisse. Tria insuper in hoc Clodouæi nostri baptismo
miranda contigerunt vt testatur Ferreolus Locrius. Pri-
mum sacri olei ampulla columbæ ore cœlitus allata,
quòd dignum Apostolorum temporibus miraculum Hor-
misdas Papa vocat: diciturque etiamnum hodie ampulla
hæc Rhemis asseruari eiusque oleo Franciæ reges inun-
gi. Alterum est strumarum per regem, manuum ad tactu
miraculosa sanatio: quod genus morbi Clodouæus pri-
mus fugauit in Laniceto armigero suo fidissimo, eaque
potestas ad posteros Galliarum reges dimanauit, narra-
turque defunctus rex Henricus Quartus, quem sui Ma-
gnum vocant, eâ vsus fuisse. quam Polydorus Virgilius

* Hodie
vocatur
VValia
Geldria
fluuus.

An. 499.
in Chro-
nico Belg.

*l. s. rerum
Anglica.*

etiam Eduardo Angelorum regi (regnabat anno 1052.) concessam fuisse testatur.

*Lud. Vi-
ual. tract.
de laud.
& triūph.
trifum li-
tionum.*

*Ioanes
Dhollan-
derus in
lib. pro-
dromo
de nobi-
lis.*

*Archiva
Tunger.
Monast.*

Tertium tria aurea lilia in nitido colore sapphiri, siue, quod idem est, in campo cęruleo (sapphiri enim color cęruleus est aureis stellulis conspersus ita vt cęli stellati speciem referat) miro splendore micantia è superis transmissa. quę antiqui Francorum historici testantur in eã Franciæ parte vbi nunc regia palatia sunt S. Germani in Laya & Montioye ad septimum ab vrbe Parisijs milliare, eo loco vbi hodie Abbatia est Canoniorum Ordinis nostri Præmonstratensis vulgò loye en val, Gaudij vallis nuncupata, primùm à cęlestibus omnipotentis Dei nuntijs aligeris delata & conspecta esse, eademque in arma gentilitia à Franciæ regibus assumpta esse, cùm priùs non lilijs, sed tribus aureis bufonibus, vel secundùm Paulum Æmilium & alios nonnullos, tribus aureis coronis, pro insignibus vterentur. Hodie sanè illius miraculi argumentum conseruat loci illius Archimandrita scutum illud tribus ornatum lilijs; & primi Cœnobij nostri Tungerloensis religiosi Canonici, quos ex Archicœnobio Præmonstrato in Franciã, Gifelbertus Tungerloensis ruricola aduocauerat, ad Cœnobium nostrum detulerunt campum sparsum siue plenum iisdem aureis lilijs, quę pro insignijs gestat Archicœnobium nostrum Præmonstratense, cuius filia est Abbatia dicta Gaudij vallis, & nostra Tungerloensis, iisdemq; insignijs ceu prætiolissimis gemmis & è cęlo acceptis, sacram Diuę Virginis Tungerloensis exornarunt Iconem, vt in eadem adhuc hodie cernere licet, nempe innumera aurea lilia in veste cęrulea quibus illa venerandę antiquitatis statua pio superiorum studio anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, denuò ad pristinum decorem ornata

ornata est & publicè venerationi in excelliori loco exposita ipso Virginis natalitio festo quo tunc die maxima pro oportunitate templi Parachialis Tungerloæ sacra dedicatio agebatur, ita vt tunc recens nobis nata & consecrata videretur.

Conuenien tissimè verò beatissimæ Virginis sacra imago lilijs adornatur : præterquam enim quòd lilium sit signum incorruptæ Virginitatis, in qua Deipara Virgo

*Nec primam similem visa est, nec habere sequentem,
Gaudia matris habens cum virginitatis honore.*

etiam spei Hierographicum est, quia à radice præcisum, quando folia eius inter se complicata sunt, adhuc expectantur in aqua fore explicanda & expendenda ac suauissimum odorem emissura. Ideoque in antiquis Imperatorum nummis, teste Pierio li. 55 c. de lilijs, ex altera facie Dea quædam sculpta erat, lilium dextra protendens cum hac inscriptione, *Spes publica*. Et an nō spes publica Maria cui quotidie occinit Ecclesia. Vita, dulcedo & spes nostra salue? & numquid copioso liliorū numero exornāda est de qua Spiritus S. testatur Cant 7. Venter tuus sicut, aceruus tritici, vallatus lilijs? Molanus verò ca. 72. de picturis hæc scribit : Porro sicut Canticorum liber rectè applicatur B. Virgini, sic etiam suavis adinventionis est imago illa in quâ ei appinguntur sol, luna, stella, porta cœli, lilium inter spinas, speculū sine macula, hortus conclusus, ciuitas Dei, & similia, adscriptis etiam verbis, *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te, electa vt sol, pulchra vt luna, stella maris, porta cœli sicut lilium inter spinas, &c.* Estq; ea antiquissima in Ecclesiâ Catholica consuetudo appingēdi Virgini Annuntiatæ poculum cum lilijs vt vetus auctor scribit Dorotheus. De quibus lilijs statuam Deiparæ ornamentibus ita alibi inter reliqua cecini,

Quam

Descri-
ptio Ico-
nis Ma-
rianæ in
Tügerle.

Quàm benè virgineo vernant hæc Lilia campo.

Qualia nimirum Lilia, talis ager.

Lilia parthenij sunt symbola vera pudoris.

Virginitatis honos, virgo parénsque simul.

Lilia certa spei sunt argumenta future.

Virgo Dei genitrix, spes mea. spésque tua est.

Non poterant meliore nota decorare Tabellam:

Aptior in toto non erat orbe decor.

Fufius isthæc omnia pro oblata occasione deduxi vt Belgas meos ad maiorem cultum S. huius Remigij, & ad eius opem implorandam calamitoso hoc tempore incitarem, qui regem Clodouæum regum, vt multi vocant. Christianorum primitias & Belgarum inclytam sobolem solemnem illo baptisinate baptizare meruit, quod tribus iam dictis cœlestibus prodigijs nobilitatum fuit.

C A P. XXII.

De S. Gallo Aruernensi Episcopo.

Paul. diac.
de gest.
Longob.
li. cap. 4.

TEmpore Justiniani Imperatoris circa annum Domini 565. quo & ipse Imperator mortuus est, petis illa vehemens, inguinaria dicta, vniuersam inuasit Italiam peruasitq; etiam regiones boreales. Subitò apparebant quædam signacula per domos, ostia, vasa, vestimenta, quæ si quis voluisset abluere magis magisque apparebant. Cœperunt & nasci in inguinibus hominum & alijs delicatioribus locis glandulæ in modum nucis seu dactyli, quas mox sequebatur febris intolerabilis æstus, ita vt triduo homo extingueretur. Sin verò aliquis triduum